

ISSN 1304-8120 | e-ISSN 2149-2786

Araştırma Makalesi * Research Article

Sağ Popülist Söylemde Güvenikleştirme ve Yeniden Yaratılan Kırılganlık: Almanya, Fransa ve Hollanda Örnekleri

Securitization in Right Populist Discourse and Recreated Vulnerabilities: The Cases of Germany, France and the Netherlands

Fatmanur KAÇAR AŞCI

Dr. Öğr. Üyesi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, İktisadi İdari Bilimler Fakültesi,
Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü
fatmanurkacar@ksu.edu.tr
Orcid ID: 0000-0001-5436-8183

Veli ÖZDEMİR

Öğr. Gör. Dr., Işık Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi,
Uluslararası İlişkiler Bölümü
veliozdemir@gmail.com
Orcid ID: 0000-0001-7694-5818

Öz: Popülist söylemlerde güvenlik, esas olarak sıradan insanların kimliği ve bu kimliğe yönelik elitlerin dile getirmediği tehditler tarafından şekillendirilir. Popülist söylemlerde güvenlikleştirme dışlama siyaseti ve siyaset kurumunu etkisiz hale getirmeye bağlantılıdır. Halka veya halkın kimliğine/kültürüne yönelik varoluşsal bir tehdit ancak popülist aktörün kasıtlı olarak saldırgan bir siyasi üslup kullanmasıyla önlenir ve bu üslup popülist aktörlerin kendileri tarafından popülist aktörün arkasında toplanmak için varoluşsal bir krize ihtiyaç duyulduğuna işaret eden bir aciliyet duygusuyla şekillendirilir. Ancak popülist söylemlerde güvenlikleştirme, Kopenhag Okulu'nun elitist ve yukarıdan aşağıya bir süreç olarak gördüğü geleneksel güvenlikleştirme yaklaşımına tam olarak uymamaktadır. Nitekim popülist söylemlerde güvenlikleştirme yukarıdan aşağıya ve aşağıdan yukarıya doğru olarak iki yönlü ortaya çıkmaktadır. Popülist söylemlerde güvenlikleştirme geleneksel güvenlik aktörlerini ve devlet elitlerinin otoritesini sorgulamakta ve başta siyasi elitler olmak üzere geleneksel kurumları halka tehdit olarak tanımlamaktadır. Bu çalışma, Avrupa'daki sağ popülist partiler arasında yer alan Almanya için Alternatif Partisi (AfD), Özgürlük Partisi (PvV) ve Ulusal Birlik Partisi (RN)'nin mültecileri halkın güvenliğine yönelik nasıl tehdit olarak tasvir ettiklerini incelemektedir. Çalışmanın dönemi olarak 2017-2022 yılları arasındaki seçim kampanya görselleri ve söylemleri seçilmiştir. Bu çalışmanın temel argümanı, sağ popülizmin, korunmaya ihtiyacı olduğu iddia edilen halka karşı popülist liderlerin söylem ve görsellerle hitap etmesiyle ayırt edilen ve süreklilik arz eden bir güvenlikleştirme tarzı olarak anlaşılabilir. Ayrıca popülist güvenlikleştirme süreçleri çift yönlü bir olgu olduğu için mülteci sorununa siyasi bir çözüm bulunmasına katkıda bulunmamakta, aksine söz konusu ülkelerin toplumsal ve siyasi güvenliğini etkileyen yeni krizler ve kırılganlıklar yaratmaktadır. Bu bağlamda popülizmin farklı karakterizasyonları, güvenlikleştirme teorisi ve popülist söylemlerde güvenlikleştirme süreçleri açıklanmış, sağ popülist partilerin mülteci meselesini nasıl güvenlikleştirdiği konusu Müslüman ve gayrimüslim mülteciler örneği üzerinden analiz edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sağ-popülizm, söylem analizi, görseller, güvenlikleştirme.

Geliş Tarihi:02.10.2024

Kabul Tarihi:02.12.2024

Yayın Tarihi:30.04.2025

Atıf: Kaçar Aşçı, F. & Özdemir, V. (2025). Sağ popülist söylemde güvenlikleştirme ve yeniden yaratılan kırılganlık: Almanya, Fransa ve Hollanda örnekleri. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 22(1), 285–300. Doi: 10.33437/ksusbd.1559942

Abstract: In populist discourses, security is mainly shaped by the identity of ordinary people and the unspoken threats to this identity by elites. Securitisation in populist discourses is linked to the politics of exclusion and the neutralisation of the political institution. An existential threat to the people or the identity/culture of the people can only be averted by the populist actor's deliberately aggressive use of a political style, which the populist actors themselves shape with a sense of urgency that signals the need for an existential crisis to rally behind the populist actor. However, securitisation in populist discourses does not fit neatly into the traditional securitisation approach of the Copenhagen School, which sees it as an elitist and top-down process. Securitisation in populist discourses emerges in two directions: top-down and bottom-up. Securitisation in populist discourses questions traditional security actors and the authority of state elites and defines traditional institutions, especially political elites, as a threat to the public. This study analyses how the Alternative for Germany (AfD), Party for Freedom (PvV) and Rassemblement National (RN), which are among the right-wing populist parties in Europe, portray refugees as a threat to public security. Election campaign images and discourses between 2017 and 2022 were selected as the study period. The main argument of this study is that right-wing populism can be understood as a persistent mode of securitisation that is distinguished by populist leaders' use of discourse and visuals to address a public that is allegedly in need of protection. Moreover, since populist securitisation processes are a two-way phenomenon, they do not contribute to finding a political solution to the refugee problem but rather create new crises and vulnerabilities that affect the social and political security of the countries in question. In this context, different characterisations of populism, securitisation theory and securitisation processes in populist discourses are explained, and how right-wing populist parties securitise the refugee issue is analysed through the example of Muslim and non-Muslim refugees.

Keywords: Right-wing populism, discourse analysis, visuals, securitization.

GİRİŞ

Sağ partilerin yükselişi, yeni tehditlerin ortaya çıkması ve özellikle düzensiz göç ve mülteci akını Avrupa'yı yeni krizlerle karşı karşıya bırakmıştır. Sağ popülist partiler bu krizleri ve siyasi olguları gündemde tutmak, seçim kazanmak ya da amaçlarına ulaşmak için güvenlikleştirmiştir. Ancak liderlerin kullandığı güvenlikleştirici söylemler popülizmle birleşmiş ve yeni bir güvenlikçi dil ve uygulamaları ortaya çıkmıştır. Popülizm ile şekillenen bu yeni güvenlikçi dil, tüm tehditlerin karşısında halkı konumlandırmış ve geleneksel devlet ya da ulusal güvenlik yaklaşımından farklılaşmıştır. Bu süreç aynı zamanda Avrupa parti sisteminin yeniden araştırılmasına ve yeni güvenlik tehditlerinin neler olduğuna yönelik araştırmaları da hızlandırmıştır. Popülistlerin düzenli olarak güvenlik kavramına ve dünyadaki güvenlik sorunlarına atıfta bulunmaları onları önemli aktörler haline getirmiştir. Popülist söylemlerde, insanların kimliği doğası gereği her zaman tehdit altındadır ve sürekli olarak yeniden vurgulanması gerekir. Bu tehdit ise "varsayılan homojen/yekpare halk kitlesi ile kendini özdeşleştiren popülizm söylemi 'biz/halk ve ötekiler' karşıtlığı ile çift katlı dikey bir yapılanma oluşturarak halkın üstündeki ötekiler, toplumdaki entelektüeller, ekonomik ve siyasi seçkinler; aşağısında olanlar ise alt tabakada yer alan halkın saflığını bozan suçlular, yabancılar, göçmenler" gibi gruplar olmuştur (Çetin: 2021, 5) Nitekim Ulusal Birlik Partisi (RN)¹ lideri Marine Le Pen (2017, 2022) iktidarı ve elitleri ihanetle suçlamış ve Müslüman göçmenleri kültürlerini tehdit eden suçlu ve işgalci olarak tanımlamıştır. Yine Özgürlük Partisi (PvV) lideri Geert Wilders COVID-19 salgınında bile Müslümanları ve iktidarı tehdit olarak tanımlamış ve benzersiz bir güvenlikleştirme söylemine başvurmuştur. Bu liderler aynı zamanda geleneksel güvenlik kurumlarına karşı derin bir güvensizlik duymuş, istihbarat ve savunma kurumlarını "halkın gerçek güvenlik ihtiyaçlarına" karşı bir tehdit olarak tanımlamışlardır (Orban, 2018; Le Pen, 2017; Wilders, 2021). Polonya'daki Hukuk ve Adalet Partisi ve Avusturya'daki Özgürlük Partisi de benzer söylemlerde bulunmuştur.

Bununla birlikte Avrupa'da popülizmin yükselmesi, yeni tehditlerin oluşması ve özellikle düzensiz göç ve mülteci akınıyla birlikte güvenlikleştirme çalışmalarının da sayısı artmıştır. Nitekim Kopenhag Okulu'nun ortaya koyduğu "güvenlik" tanımı ve güvenlikleştirme teorisi üzerine birçok çalışma ve araştırma yapılmıştır. Bu konuda yapılan çalışmalar güvenlik bağlamında popülizme atıfta bulunarak, popülizmi güvenlikleştirme ile ilişkilendirse de bu çalışmalar milliyetçilik, aşırı sağın yükselişi ve sınır sorunlarına odaklanmıştır (Doty, 2007; Futák-Campbell, 2022; Özdemir, 2023a). Popülizm ve ontolojik güvenlik üzerine yapılan çalışmalarda da popülist siyasetin mekanizmalarına değinilmiş, sağ

¹Marine Le Pen, 2018 yılında partinin adını Ulusal Birlik Partisi (Rassemblement National) olarak değiştirmiştir. Makalede her iki seçim için de parti ismi olarak Ulusal Birlik Partisi adı kullanılmıştır.

popülistlerin bireylerin ontolojik ve diğer güvenliklerinin özcü anlatılarla nasıl istismar edildiği gösterilmiştir (Rumelili, 2015, 2020; Kinvall, 2019; Bartoszewicz, 2021). Ayrıca liberal olmayan ülkelerde iktidarda bulunan sağ popülistlerin, politik her konuyu güvenlik alanına taşıyarak demokratik gerilemeye neden olduğunu gösteren araştırmalar da yapılmıştır (Esen & Baysal, 2022; Stivas, 2021). Bu çalışma, popülizm ve güvenlikleştirme teorisinden yola çıkarak mültecilerin nasıl tehdit olarak tanımlandığını ve ülkelerin toplumsal ve siyasi güvenliğini etkileyen yeni krizleri ve kırılmalıkları nasıl sürekli inşa ettiklerini söylem ve görseller üzerinden açıklamayı amaçlamaktadır. Bu doğrultuda eleştirel söylem analizinin bir alt dalı olarak da görülebilen çokmodlu söylem analizinden de faydalanılmıştır.

En genel haliyle, bilindiği üzere söylem kavramı bir mesajın "tüm boyutlarını, sadece içeriğini değil, onu dile getireni (kim söylüyor), otoritesini (neye dayanarak), dinleyiciyi (kime söylüyor) ve amacını (söyleyenler söyledikleri ile neyi başarmak istiyor) kapsar" (Çelik & Ekşi, 2008: 100). En az bu sorular kadar kritik başka bir soru da bu kapsama listesine eklenebilir, o da mesajın nasıl iletildiği/söylendiği konusudur. Çünkü içerik görece olarak aynı olsa bile nasıl iletildiği kısmı -yazılı, görsel, işitsel olabilir- yarattığı etki bakımından önemlidir. Dahası, Kopenhag Okulu, güvenliğin verili bir şey olmadığını, tehditleri tanımlayan güçlü aktörler ile bu tanımları kabul eden ilgili kitleler arasındaki özneler arası sosyal ve söylemsel etkileşimler yoluyla inşa edildiğini savunur (Buzan vd., 1998). Bu yaklaşım "dil, realistlerin varsaydığı gibi sadece orada olanla ilgili olmadığı, aynı zamanda tanımladığı sosyal gerçekliğin kurucusu olduğu" fikrine dayanmaktadır (Balzacq, 2010: 56). Güvenlikleştirme teorisi, yıllar boyunca güvenliğin ne olduğunu sorgulayan ve konuları, aktörleri ya da süreçleri güvenlik alanına "iten" ya da "çeken" felsefeyi, yöntemleri ve dinamikleri ortaya çıkaran araştırmacılar için bir çerçeve ve başlangıç noktası olmuştur (Neal, 2009; Bigo, 2014; Bourbeau, 2015). Güvenlikleştirme araştırmaları, çeşitli güvenlikleştirme uygulamalarını ve konumlarını inceleyen ve güvenlik ve tehditlerin inşa süreçlerinin daha iyi anlaşılmasını sağlayan çeşitli bir araştırma programına dönüşmüştür. Giderek artan bir şekilde, güvenliğin toplumsal inşasına eşlik eden dinamik karmaşıklıklarla daha iyi uyum sağlamak için yeni fikirler ve yeniden kavramsallaştırmalar yapılmaktadır (Jeandesboz, 2016).

Güvenlikleştirme teorisi ise popülistlerin güvenliği nasıl inşa ettiklerini açıklayan ve güvenlik yapılarının etkilerini inceleyen analitik kavramlar sunmaktadır. Güvenlikleştirme teorisinin varoluşsal terimlerle tanımlanması, acil politika çağrısı gibi temel unsurların popülist politikalarla nasıl uyumlu olduğu ve popülist söylemlerin bu mantığı nasıl kullanabileceğine dair bir çerçeve sunmaktadır (Wojczewski, 2020). Popülist söylemlerde, insanların kimliği doğası gereği her zaman tehdit altındadır ve sürekli olarak yeniden vurgulanması gerekir. İnsanlar kimliklerini savunarak onu daha güçlü bir şekilde içselleştirir, bu da daha fazla güvenlik tepkisi ortaya çıkarır ve döngü tekrarlanır. Dolayısıyla, güvenlik tehditleri ve kimlikler karşılıklı olarak birbirlerini oluşturdıkları ölçüde, güvenlikleştirme popülizme içsel olarak gömülüdür (Kurylo, 2022). Bu makalede öne sürülen argüman, sağ popülizmin, korunmaya ihtiyacı olduğu iddia edilen halka karşı popülist liderlerin söylem ve görsellerle hitap etmesiyle ayırt edilen ve süreklilik arz eden bir güvenlikleştirme tarzı olarak anlaşılabilir.

Bu çalışmada, Avrupa sağ popülist partiler arasında olan, popülist söylemlerle birlikte değişen ve başarı kazanan Almanya'dan AfD, Fransa'dan RN ve Hollanda'dan PvdA analiz için seçilmiştir. 2017-2022 yılları arası çalışmanın dönemi olarak belirlenmiştir. Seçim öncesi propagandanın her ülkede seçimlerden iki ay önce başlaması ve seçilen ülkelerin 2017-2022 yılları arasındaki genel seçim tarihlerinin birbirine yakın olması, özellikle hedef kitlenin belirlenmesi ve karşılaştırılması açısından analiz için uygun veri seti sağlamıştır. Veriler, bu partilerin 2017-2022 yılları arasındaki ulusal seçim kampanyaları sırasındaki yazılı söylemleriyle birlikte, görsel veri içeren kampanya afişlerinden toplanmıştır. Bu kapsamda AfD'nin 2017-2022 yılları arasında sosyal medyada paylaştığı tüm parti kampanya görselleri incelenmiştir. Bu görseller arasında 600'e yakın afiş Müslüman/Göçmen ve Mülteci kimliğine yapılan atıflar içermektedir. Araştırma sorusu ve kavramsal kapsam doğrultusunda, göçmenler/mültecilerle ilgili olanlar (150 afiş), kriz, huzursuzluk ve güvenlikleştirme temaları altında incelenmiş ve tasnif edilmiştir. Ayrıca Fransa'nın 2017-2022 cumhurbaşkanlığı seçimleri sırasında RN lideri Le Pen'in 32 ve Hollanda'nın 2017-2021 genel seçimleri sırasında PvdA lideri Wilders'in 45 konuşması toplanmıştır. Yine bu tarihler arasında PvdA lideri Wilders'ın resmi web sitesi, kişisel blogu ve sosyal medyada yayınladığı 245 görselden 64'ü; RN lideri Le Pen'in ise facebook, resmi web sitesi ve

kişisel sayfasında paylaştığı 380 görselden 75'i kriz, huzursuzluk ve güvenlikleştirme temaları için seçilmiştir.

Bu argümanlardan hareketle, çalışmanın analiz bölümünde güvenlikleştirmenin pratik uygulamalarına odaklanılmamakla birlikte, güvenlikleştirme teorisi ile popülizm arasındaki ilişki tartışılmakta ve popülist söylemlerde güvenlikleştirmenin geleneksel güvenlikleştirmeden nasıl farklılaştığı söylem ve görseller üzerinden açıklanmaktadır. Bu bağlamda çalışma, sırasıyla AfD, RN ve PpV'nin mültecilere ilişkin söylem ve görsellerini analiz etmekte ve mültecileri araçsallaştırarak güvenlikleştirmelerinin Avrupa'da artan huzursuzluğu nasıl pekiştirdiğini ve yeni krizler yaratmadaki rollerini değerlendirmektedir.

Popülizmin Kavramsallaştırılması

Popülizm üzerine 1960'ların sonunda yayınlanan ilk kapsamlı çalışmalardan birinde akademisyenler "şu anda önemi konusunda şüphe yok ama kimse net değil" diyerek popülizmi tanımlamanın zorluğuna dikkat çekmişlerdir (Ionescu & Gellner, 1969: 1). Popülizm 2000'li yılların başından itibaren yeniden akademik çalışmaların merkezine yerleşmiş olsa da bu durum değişmemiştir. Entelektüel yaklaşım etrafında bir tür fikir birliği oluşuyor gibi görünse de (Hawkins vd., 2012; Rooduijn, 2019: 363), popülizm "esasen tartışmalı bir kavram" olmaya devam etmektedir (Mudde & Kaltwasser, 2017: 2). Margaret Canovan'ın (1981: 3) belirttiği gibi, "bu terim son derece muğlaktır ve farklı bağlamlarda şaşırtıcı çeşitlilikte olgulara atıfta bulunmaktadır". Tanım üzerinde bir uzlaşmanın yokluğunda, "popülizm hakkında yazmaya kavramın netlikten yoksunluğundan yakınlık ve siyasi analiz için yararlılığından şüphe ederek başlamak neredeyse bir klişe haline gelmiştir" (Panizza, 2005: 1; Moffitt, 2016: 11; Moffitt & Tormey, 2014: 382).

Popülizmin tanımı net olmamakla birlikte, popülizme ilişkin akademik tartışmalar, özellikle son yıllarda artan popülist eğilimler nedeniyle, daha fazla kavramsal netlik ve ortak bir çerçeve için 2000'lerin başından bu yana gelişmeye devam etmiştir (Kaltwasser vd., 2017: 10-11; Rooduijn, 2019). Akademisyenler popülizmi çeşitli şekillerde tanımlamaya çalışmışlardır: Bir tarz (Jagers & Walgrave, 2007; Moffitt, 2016; Moffitt & Tormey, 2014); bir strateji (Weyland, 2001); bir retorik (Betz, 2002); söylemsel bir çerçeve (Aslanidis, 2016); ahlakçı bir hayal gücü (Müller, 2016); ve (ince merkezli) bir ideoloji (Albertazzi & McDonnell, 2008, 2015; Mudde, 2004, 2007; Stanley, 2008).

Genel olarak, popülist araştırmaların ilkelerini, analitik bileşenlerini ve ileriye dönük metodolojilerini özlü bir şekilde tanımlayan çalışmalar mevcuttur. Popülizm ve özellikleri üzerine çok sayıda bakış açısı geliştirilmiş (Gidron & Bonikowski, 2013: 17) ve son zamanlarda, aşağıda alıntılandığı üzere, konuya oldukça yeni yaklaşımlar önerilmiştir (Yılmaz & Morieson, 2021: 4)

Tablo 1. Popülizm Çalışmalarına İlişkin Kategoriler²

² Yazarlar tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır.

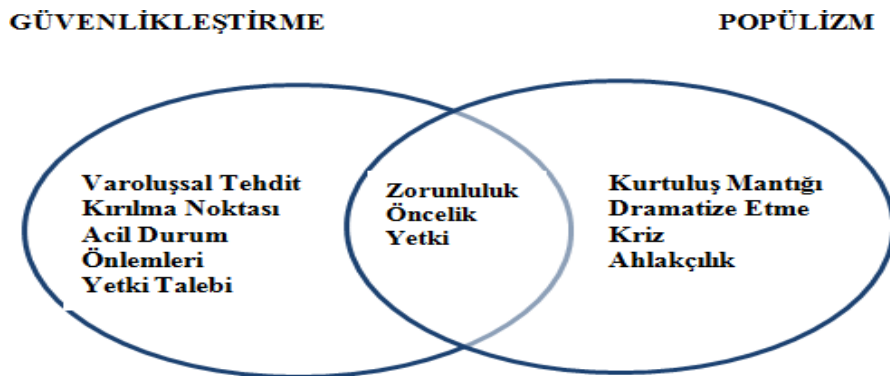
Popülizmin Kategorileri	Tanımları	Sınırlılıkları
Düşünsel	Toplumu homojen ve birbirine karşıt iki gruba ayıran bir ideoloji (veya fikirler bütünü). Elitlere karşı Halk	- İki grubu anlayış ve kavrayışında fazla dikotomik olması - Batı ve Avrupa vaka çalışmaları ve örneklemine dayanması - Bir lider tarafından popülist söylemin ara sıra veya nadiren kullanılmasını açıklamaması
Strateji	Örgütlenmemiş bir seçmen bankası aracılığıyla güç elde etmek için popülizmi kullanan faydacı/çıkarıcı bir liderin elinde bir araç olarak görülür	-Sadece bir 'karşı' hareket olarak görülür -Çoğunlukla Latin Amerika örneklemine dayalı
Söylem	Halkı seçkinler veya oligarşi ile karşı karşıya getiren ve bir veya birden fazla ideolojiye bağlı olan bir söylem, örneğin neoliberalizm, din, küreselleşme ve göç	-Popülistler ve popülist olmayanlar ayrımını kolayca yapamaz -Avrupa'da görülen biz dizi popülist partideki ideolojileri göz ardı eder
Stil	Liderin üslubuna, örneğin kötü davranışlarına ve elit kesimi de karşısına alan halka yönelik performans tarzına odaklanır	-Popülist parti ve hareketlerin ideolojilerini göz ardı eder -Yeni ve görece test edilmemiş bir yaklaşım

Popülizmin bu farklı açıklamaları ve kavramsallaştırmaları bir referans doktrininin olmaması ya da açıkça reddedilmesi, popülizmin ortak özelliklerinin ya da temel ilkelerin olmadığı anlamına gelmemektedir. Popülizmin sembolik özünün aşağıdaki üç ilkeyi içermekte olduğu söylenebilir;

"İlk ilke, genellikle organik bir yapı olarak atfedilen "halk" kavramının sürekli kullanılması ve "sıradan vatandaşların" siyasi düzenin elitist tasvirine karşı siyasi meşruiyetin yegâne kaynağı olarak konumlandırılmasıdır. İkinci sembolik öz, siyasi sınıfın reddini de vurgulayan anti-elitizmdir. Mecazi anlamda bir "kast" olarak düşünülen tüm siyasi ve sosyal kurumlara ve bunların siyasetçiler, bürokratlar, gazeteciler ve bilim insanları da dahil olmak üzere profesyonelleşmiş tüm unsurlarına karşı öfkeyi içerir. Son sembolik öz, temsili demokrasinin geleneksel kurumlarının kınanmasıdır. Dolayısıyla temsili kurumlar, egemenliğin gerçekte halkın elinde olduğu ve siyasetçilerin bunun uygulayıcıları olduğu 'aşağıdan' 'gerçek' demokrasinin gerçekleşmesinin önünde bir engeldir" (Taggart, 2000; Franzosi vd., 2015).

Güvenikleştirme ve popülizmin yukarıda açıklanan temel ilke ve kavramları göz önünde bulundurulduğunda bazı belli başlı benzer özellikler taşımaktadır. Bu bağlamda aşağıda, güvenikleştirme ve popülizmin temel özellikleri ile aralarındaki kesişim noktaları ve benzerlikler gösterilmiştir (Şekil1.).

Şekil 1. Güvenikleştirme ve Popülizm

Kaynak: Özdemir, 2023b: 29

Bu kapsamda güvenlikleştirme ve popülizmin temel mantığı bir araya getirilerek popülist söylemlerde güvenlikleştirme kavramsallaştırılabilir. Bu temel mantık şu şekildedir;

"Dramatizasyon ve korku tellallığı: 'halka' yönelik mevcut tehdit algısının sunulması ve sürdürülmesi; Basitleştirme ve günah keçisi ilan etme: Bu tehlike durumunun tek nedeni olarak kurumu veya başka bir lideri ve kolektif kurbanlar olarak 'halkı' tanımlamak ve suçlamak; Olağanüstü halin uzatılması: popülist politikalar için bir gerekçe olarak belirli konuları olağanüstü hâl (istisna) politikası alanına kaydırmak ve bu alanda tutmak" (Wojczewski, 2020: 10).

Gerçekten de popülist söylemlerde güvenlik öncelikle etno-kültürel veya dini kimlikler etrafında değil, "sıradan" insanların kimliği ve bu kimliğe yönelik tehditler ile "sıradan" insanların kaygılarından kopuk "yozlaşmış" bir elit etrafında şekillenmektedir (Ghergina vd., 2013: 3-4). Güvenlikleştirme, güvenlik, güvenlik tehdidi ve referans nesnesinin yan yana getirilmesi ve acil durum politikalarına atıfta bulunmaktadır. Ayrıca güvenlikle ilgili popülist söylem ve uygulamaların kavramsallaştırılması ve etkili bir mobilizasyon stratejisi olarak kullanılması için temel bir çerçeve sağlamaktadır (Wojczewski, 2020: 10). Popülist söylemlerde güvenlik ve güvenlikleştirme çerçevesini detaylandırmadan önce güvenlikleştirme teorisinin temel yaklaşımları açıklanmış ve popülist söylemlerde güvenliğin nasıl gerçekleştiği tartışılmıştır.

Güvenlikleştirme ve Popülist Söylemlerde Güvenlik

Kopenhag Güvenlik Okulu ve güvenlikleştirme teorisinin son kırk yılda askeri/ulusal güvenliğin ötesine geçerek genişlemesi ve referans nesnelerinin devlet tekelinin ötesinde çeşitlenmesi ve derinleşmesi akademik tartışmalarda giderek daha önemli hale gelmiştir (Buzan & Hansen, 2009: 187). En geniş anlamıyla güvenlikleştirme teorisi, güvenliğin dil ve daha spesifik olarak konuşma eylemleri aracılığıyla nasıl inşa edildiğinin anlaşılmasını sağlar (Wæver, 1995: 55). Realistlerin aksine, Kopenhag Okulu nesnel olarak yorumlanmış "gerçek" tehditleri tanımlamakla ilgilenmez ve sonuç olarak güvenliğin maddiliği tartışmasına girmez (Buzan ve Wæver, 1997). Bunun yerine, güvenliğin arka planına bakar. Bir meselenin nasıl güvenlik sorunu haline geldiğini araştırır ve "aktörlerin meselelere güvenlikleştirme yoluyla enjekte ettikleri bir nitelik olarak görülmesine izin verdiğini, bunun da meselelerin siyasi arenada bir güvenlik sorunu olarak tanınacak ve güvenlik eylemleri ve savunma hamleleri desteklenecek şekilde sahnelenmesi anlamına geldiğini" belirtir (Buzan vd., 1998). Güvenlikleştirme teorisiyle, özneler arası bir sosyal yapı olarak güvenliği Austin'in söz edimi ve Schmitt'in "istisna" fikrinin unsurlarıyla birleştiren bir çerçeve çizmektedir (Buzan vd., 1998). Wæver (1995) güvenlikleştirme teorisi üzerine yazdığı ilk yazılarında güvenliği bir söz edimi olarak ele almayı önermektedir. Bu edimsel ifade, ilgili bir aktör (yani güvenlikleştirici aktör) tarafından dile getirildiğinde güvenliği ortaya çıkarır.

Kopenhag Okulu, güvenlik inşasını tartışmak için benzersiz bir entelektüel alan yaratmış ve belirli konuların uluslararası ve ulusal güvenlik çerçevelerine nasıl dahil edildiği ve kullanıldığına dair anlayışı genişletmiştir. Eleştiri ve teorik tartışmalara dayanan güvenlikleştirme çalışmaları, Kopenhag Okulu tarafından önerilen geleneksel teorisinin ötesinde dinamik bir şekilde genişlemektedir. Çok sayıda akademisyen, güvenlikleştirme teorisini tamamlamak, yapısöküme uğratmak ve yeniden inşa etmek için diğer disiplinlere ve teorik geleneklere uzanmakta, kendi 'okullarını' ve metodolojilerini geliştirmektedir (Bigo & McCluskey, 2018; C.A.S.E., 2006; Huysmans, 1995, 1998; Hansen, 2011; Wæver, 2004). Güvenlikleştirme teorisi, yıllar boyunca güvenliğin ne olduğunu sorgulayan ve konuları, aktörleri ya da süreçleri güvenlik alanına "iten" ya da "çeken" felsefeyi, yöntemleri ve dinamikleri ortaya çıkaran araştırmacılar için bir çerçeve ve başlangıç noktası olmuştur (Neal, 2009; Bigo, 2014; Bourbeau, 2015).

Popülistlerin "halk"ın güvenliğine yönelik ilişkin güvenlikleştirmeleri ise, yalnızca halka yönelik algılanan tehditlere karşı savunma yapmak için değil, aynı zamanda halkın kimliğini inşa etmek için de kullanılmaktadır. Popülistler kitlelerini kimliklerine yönelik algılanan tehditleri savuşturma ihtiyacı etrafında seferber ederler. Daha da önemlisi, grubu savunmak o grubun varlığına işaret eder ve halkın öznelliğini ortaya koyar. Popülist destekçiler kimliklerini savunmaya girerek halkın varlığını ve grup üyeliğini kendilerine ve birbirlerine dışsallaştırır ve onaylarlar. Bu nedenle, güvenlik sorunları ve krizler yaratmak popülistlere halkın kimliğini yeniden ortaya koyma fırsatı sağlar çünkü "yalnızca tam bir güvenlik eksikliği bir kimliği sürdürebilir" (Wæver, 1996: 115). Weldes'e (1999: 220) göre krizler

"kimliklerin hem inşası hem de güvence altına alınmasının bir aracı olarak kimlik/farklılık ilişkilerinin eklenmesine ve yeniden eklenmesine izin verir."

Halk güvenliğinin popülizmin merkezinde yer aldığını belirttikten sonra, halkın kimliğinin hangi süreçle ortaya çıktığını ve bu kimliğin tehdit altında nasıl görünür hale geldiğini belirtmek gerekir. Popülistler, belirli bir kimlik grubunu koruma ihtiyacına atıfta bulunarak, güvenlik söyleminin belirli bir biçimini, yani güvenlikleştirme sürecini harekete geçirirler (Moffit, 2016). Popülizmin ortaya çıkışı, nüfusu, yaşam biçimi elitlerin saldırısı altında olan bir kimlik topluluğu olarak konumlandırarak güvenlikleştirici bir eylemi gerektirir. Bir aktör varoluşsal olarak değerli bir tehdidi dile getirdiğinde ve bu güvenlikleştirme hedef kitlede aktör tarafından yönetilen bir tür özel eyleme potansiyel olarak izin verecek kadar yankı bulduğunda, seçmenlere yönelik günlük siyasi çekicilik popülizme dönüşür (Wojczewski, 2020; Kurylo, 2022). Güvenlikleştirme, dolaylı veya durumsal bir ilişkiden ziyade popülizmin ayrılmaz bir parçasıdır. Popülizmin hayatta kalması, orijinal güvenlikleştirme eyleminin sürekli yeniden üretilmesini, başka bir deyişle, kamu güvenliği için mücadele kisvesi altında farklı meseleleri bir araya getirerek gündemde tutulmasını gerektirir (Kurylo, 2022: 6).

Bu noktadan hareketle, güvenlikleştirmenin önemi, popülizmde kimliğin doğasından kaynaklanmaktadır; bu kimlik, farklılıkla ve özellikle de antagonistik bir ötekileştirme biçimiyle üretilmektedir. Popülistler öz kimliği güçlendirmek için yalnızca "biz" ve "onlar" arasında ayırım yapmakla kalmaz, aynı zamanda farklılığı kötü ve tehlikeli bir ötekiliğe dönüştürürler (Muller, 2020). O andan itibaren, farklı kimlikler insanlar için bir tehdit olarak görülür. Taggart'a (2004: 94) göre, toplumsal grupların bir tehdit nesnesi olarak şeytanlaştırılması, "popülistlere, elitlere yönelik sürekli antipatinin yanı sıra bir düşman sağlar, ancak aynı zamanda kimlik inşa etme girişiminin de önemli bir bileşenidir." Düşman aynı anda hem halkı tehdit eder hem de halkı oluşturur. Halkın kimliği ötekileştirme siyaseti aracılığıyla sabitlendiği ölçüde, temelde güvensiz ve güvensizdir (Weldes, 1999: 221). Halkın kimliği doğası gereği her zaman tehdit altındadır ve sürekli olarak yeniden onaylanması gerekir. İnsanlar kimliklerini savunmaya geçerek kimliklerini daha güçlü bir şekilde içselleştirir, bu da daha fazla toplumsal güvenlik tepkisine yol açar ve döngü tekrarlanır. Dolayısıyla, güvenlik tehditleri ve kimlikler karşılıklı olarak birbirlerini oluşturdukları ölçüde, güvenlikleştirme özünde popülizme gömülüdür (Kurylo, 2022).

Bununla birlikte güvenlikleştirme, güvenlikleştirici aktör tarafından kontrol edilen, tek yönlü, yönetilen ve doğrusal bir süreç olarak görülmeye eğilimindedir (Huysmans, 2004:494). Ancak popülizm; tehditkâr elitlerin, halkın ve onlar adına konuşan popülist aktörün aynı anda inşa edildiğini kabul etmeyi gerektirmektedir. Theiler (2009:110) bunu, "üçgen ilişki" olarak adlandırır; bu ilişkide tehdit nesnesinin oluşturulması, grup konsolidasyonu ve güvenlikleştirici aktörlerin statüsü arasında karşılıklı bir bağlantı vardır. Güvenlikleştirme, "güvenlikleştirici aktörün sosyal konumu, toplumsal kimlik ve tehdit algısı" olmak üzere üçünün de karşılıklı olarak güçlenmesini sağlamaktadır (Theiler, 2009: 111). Halk, idealize edilmiş imgeyle psikolojik ve duygusal bağlar kurdukça ve kendi bütünlüğünü korumak için harekete geçtikçe "tehlike altındaki halkın" kimliği de pekişmektedir (Steele, 2010). Bu noktada belirtmek gerekir ki popülistlerin başlattıkları güvenlikleştirme üzerinde tam kontrol sahibi değildirler ve bu durum siyasi ve toplumsal sorunlarda kırılganlığın artmasına da neden olabilmektedir.

Sürekli tehlike altında olan bir halkı koruma ihtiyacı popülist aktörler için temel bir güç kaynağıdır. İfade edilen tehdit bir kez kabul edildiğinde, popülistler halk adına konuşma ve hareket etme yetkisine sahip olurlar. Bu nedenle popülistler her zaman tehdidin kapsamını genişleterek güvenlikleştirmeyi sürdürmektedirler. Bunu da krizleri kademeli olarak "değiştirerek", bir tehdidi diğerinin yerine koyarak yaparlar (Moffit, 2016: 113-32). Örneğin göç meselesinin kürtaj, LGBT hakları ve Rusya'dan gelen tehditlerle iç içe geçtiği Polonya'da durum böyledir (Palonen, 2018: 312). Dahası, popülistler seçilen meseleyi daha geniş bir yapısal çerçevenin kötücül doğasıyla ilişkilendirerek güvensizlik algısını sürekli hale getirirler. Nitekim Victor Orban da muhalefetin düşman imajını pekiştirmek için komünist geçmiş ve Macar mağduriyetini bugünkü anlatılara bağlamıştır (Palonen, 2018: 314). Anlık güvenlik sorunu ne olursa olsun, popülistler bunu halk ile elitler arasındaki temel sorunun bir parçası olarak çerçeveler ve bu da halkın sürekli güvensizlik içinde yaşamasına neden olur. Sonuç olarak, bir dizi birbirinden farklı mesele nihayetinde tek bir temel güvenlik sorununun semptomları haline gelir. Bunun yerine popülizm, aktörlerin halkın kimliğinin hayatta kalmasını

sağlamak için sorunları güvenlikleştirdiği farklı bir tarzı temsil eder. Burada tarz/tür kavramı, popülistlerin "tehlike altındaki halkı" nasıl çerçevelediğinin ötesine bakmayı ve bu fikrin alıcıların hayal gücünde nasıl sunulduğunu ve canlandırıldığını dikkate almayı gerektirir. Aşağıda popülist partilerin söylem ve görsellerinde bu mantığı nasıl kullandıklarını analiz edilmiştir.

Örneklem ve Mültecilerle İlgili Huzursuzluk Üzerine

Yapısalcı anlayışa göre, "dil'in içinden doğan ve dil aracılığı ile varlık gösteren söylem her zaman bir yapıdan yola çıkar ve yapı aracılığı ile bir küme kurmaya girişir" (Çelik & Ekşi, 2008: 102). Kurulan bu küme çeşitli form ve modlarda olabileceği için, yapılan analizler de bu farklı modları göz önünde bulundurma gayretindedirler. Fakat yazılı metinlere kıyasla, siyasal görsel metinlerin analizi çok sık karşılaşılan bir analiz türü değildir. Literatürdeki bu boşluğu bir nebze kapatabilmek adına bu çalışmada görsel veriyi göz önünde bulunduran çokmodlu söylem analizi yapılmıştır³. Ayrıca, araştırmalar, imgelerin ve görsellerin hem "bireylerin duygularını temsil edebildiğini ve kolektiflerin duygularını sembolize edebildiğini" hem de "sıkıntı ve sevinç anlarını görünür ve bilgili kıldığını" vurgulamaktadır (Schlag, 2018, s. 211); bu açıdan da görsel data kullanımı önem teşkil etmektedir.

Öncelikle, sağ popülist partiler, Almanya örneğinde, mültecilerin ve İslam'ın sunduğu tehdidi vurgulamakta ve abartmaktadırlar, ancak Hollanda ve Fransa örneğinde, propagandalarını ırksal azınlıkların ve göçmenlerin ulusal kimliklere yönelik tehdit algısıyla sınırlandırmaktadırlar. Wodak, sağ popülist partilerin çoğunun ortak özelliklere sahip olduğunu ve hedef kitleye ve duruma bağlı olarak çeşitli stratejiler uyguladığını ileri sürmektedir.

"Tüm sağ popülist partiler, bir tür etnik/dinsel/dilsel/siyasi azınlığı, mevcut tüm sıkıntıların olmasa da çoğunun günah keçisi olarak araçsallaştırır ve ardından ilgili grubu tehlikeli ve "bize", "bizim" ulusumuza yönelik bir tehdit olarak yorumlar; Bu olgu kendini bir "korku siyaseti" olarak gösterir; ve tüm sağ popülist partiler "cehaletin kibri" olarak tanımlanabilecek şeyi onaylıyor gibi görünmektedir; sağduyuya ve anti-entelektüalizme yapılan çağrılar, premodernist veya Aydınlanma öncesi düşünceye bir dönüşü işaret etmektedir" (Wodak, 2015: 2).

Hollanda, popülist sağ partilere sahip Batı Avrupa ülkeleri arasına daha geç katılmıştır. Fransa ve Avusturya 1980'ler ve 1990'lardan bu yana önemli bir halk desteğine ve başarılı seçim sonuçlarına sahipken, Hollanda siyasi sisteminde 2002 yılına kadar sağ popülist bir partinin ön plana çıkmadığı söylenebilir. Geert Wilders 2005 yılında PvdV'yi kurmuştur. Takip eden dönemde Wilders, daha çok ekonomik sorunlara odaklanan Hollanda siyasetini göç, İslam, entegrasyon ve ulusal kimlik odaklı bir kampanya ile kutuplaştırmıştır (Zaslove, 2004: 61). PvdV, ideolojisinin üç tema üzerine odaklandığını iddia etmektedir: Hollanda kimliğini korumak, Hollanda egemenliğini korumak ve Hollanda refah devletini korumak (PvdV, 2017).

Fransa örneğine gelince, Marine Le Pen parti liderliğini devraldıktan sonra geçmişte kullanılan ırkçı ve Yahudi karşıtı yorumlar yerine daha yumuşak bir dil kullanmaya başlamış, göç karşıtlığını vurgulamış ve popülist propagandayı artırarak partinin söylemsel stratejisini değiştirmiştir (Shields, 2013: 179). Ayrıca Fransız seçmenlerin artan sosyoekonomik kaygılarını gidermek için sol eğilimli ekonomik söylemler geliştirmiştir (Ivaldi, 2015). Ancak Le Pen, 2015 yılında babasını partiden uzaklaştırmış ve daha geniş bir kitleye hitap etmek için 2018 yılında partinin adını Ulusal Birlik (Rassemblement National, RN) olarak değiştirmiştir. Le Pen böylece Avrupa'da giderek büyüyen popülist sağ gündeme öncülük ederek yerlilik, otoriterlik ve düzen karşıtı popülizmi birleştirdiği iddia edilebilir. 2015 yılında Paris saldırıları ile birlikte göçmenlik ve yabancı karşıtı söylemleri terörizmle ilişkilendirmiştir. Le Pen (2015) bir konuşmasında "Fransa ve Fransızlar artık güvende değil!" diyerek terörizm ve göç arasında bir bağlantı kurmuş (Ivaldi, 2023); aynı konuşmada İslam karşıtlığını dile getirmiş ve Müslümanları "Nazi işgalcilerine" benzetmiştir. Le Pen'e 2017 seçim kampanyası başlamadan önce verdiği bir röportajda, İslam dışındaki dinlerin neden bir tehdit olmadığını düşündüğü sorulduğunda ise "Çünkü Fransa'da diğer dinler laiklik kurallarına uyuyor. [...] İslam içindeki bazı

³ 2017-2022 yılları arasından toplanan 1225 görselden belirlenen temalar kapsamında AfD'den 150, PvdV'nin 64 ve RN'ye ait 75 afiş analiz edilmiştir.

gruplar- İslami köktendinciler- bunu kabul etmiyorlar çünkü şeriatı tüm kanun ve normların, Fransız Anayasasının üzerinde görüyorlar; bu kabul edilemez!" ifadelerini kullandığı görülmüştür.

AB 1992 ve 2001 yılları arasında 3,75 milyon sığınmacının gelişine tanık olmuştur (Roxburgh, 2002). Dahası, yalnızca 2015 yılında, "362.800'ü Suriye uyruklu sığınmacıdan oluşan 1.300.000 sığınma başvurusu yapıldığı görülmüştür (Avrupa Komisyonu, 2023). Avrupa'ya Avrupa hükümetleri bu mülteci akınıyla başa çıkmaya hazır olmadığı gibi bu grupların birçoğu yoksun, kentsel mahallelere yerleştirilmiş ve bu da "mevcut topluluklar üzerinde huzursuz edici bir etki" yaratmıştır (Roxburgh, 2002: 24). Algılanan kitlesel göç tehdidi ve aşırı yabancılaşma (Überfremdung) siyasi bir tepki yarattığını söylemek mümkündür (Mudde, 2007: 209). Mülteciler- özellikle de Avrupa kökenli olmayanlar- Avrupalılar pahasına Avrupa'da daha iyi bir yaşam arayan ve böylece yerli Avrupalılar için bir tehdit oluşturan insanlar olarak tasvir edilmiştir. Medyada mülteciler genellikle artan suç oranlarından sorumlu tutulmuş, bu da halk arasında kızgınlık duygularını tetiklemiştir (Roxburgh, 2002: 25). Ayrıca, bilindiği üzere 2001 yılında İkiz Kulelere yapılan 11 Eylül saldırıları Batı dünyasında Müslüman karşıtı bir duygu dalgasını tetiklemiş ve bu da sağcı siyasi partilerin yükselmesi için bir fırsat sağlamıştır. AB'ye göç edenlerin çoğu Müslüman olduğu için Müslüman karşıtı söylemler sağ popülist partilerin işine yaramıştır. Gerçekten de 2008 küresel ekonomik krizi, popülist partilerin gelişmesi için verimli bir zemin yaratmış ve "halk" ile "elitler" arasındaki mevcut bölünmeleri potansiyel olarak derinleştirmiştir (Kriesi & Pappas, 2015). Kıta genelinde siyasetçiler ve partilerin mali ve Avro Bölgesi krizlerinin sonuçlarıyla mücadele etmeye devam ederken, 2015 "mülteci krizinin" yarattığı belirsizlik ve güvensizlik popülist radikal sağa yeni bir ivme kazandırmıştır. Bu süreç Avrupa toplumlarında huzursuzluğun artmasına yol açmış ve özellikle Müslüman mülteciler güvenliklerine yönelik bir tehdit olarak algılanmaya başlamıştır.

Son olarak, bu noktada Choliaraki ve Stolic (2017: 9) Paik'in (2016) "epistemolojik şiddet" kavramına atıfta bulunarak "marjinal grupların davalarını siyasallaştırmak adına kaçınılmaz olarak Batılı pratikler ve söylemlerle iç içe geçtiğini ve bunun da nihayetinde kendi dışlanmalarını sürdürdüğünü" ve şiddetin hem güvenlikleştirme hem de mülteciler ve ilgili huzursuzluk için sağlam bir tetikleyici olarak düşünülebileceğini belirtmektedir. Bu açıdan da düşünüldüğünde çalışmanın değindiği meselenin önemi dikkat çekmektedir.

Temel Bulgular ve Tartışma: Popülist Güvenlik Anlayışı ve Yeniden Yaratılan Kırılğanlıklar

Söz konusu bahsi geçen üç partinin de Avrupa'daki popülist partilerin "mülteci" terimini boş veya muğlak bir gösterge olarak nasıl kullandıklarını ve mültecilerin güvenlikleştirilmesinden nasıl yararlandıklarını incelemek için uygun vaka çalışmaları olduğu söylenebilir. Dolayısıyla bu çalışmada ele alınan temel mesele, sırasıyla Almanya, Hollanda ve Fransa'daki sağ popülizmin seçim kampanyalarında "ötekini", çoğu zaman da "mülteciyi" nasıl geliştirdiği ve temsil ettiğidir. Burada popülizmin, Panizza'nın (2005) iddia ettiği gibi, insanların yeni "popüler" kimlikler lehine önceki kimliklerinden vazgeçtikleri bir temsil meselesinden daha fazlası olduğunun vurgulanması önem arz etmektedir. Dahası,

"Bu aynı zamanda temsilin başlangıcıyla, sınıfları, dinleri, etnik kökenleri veya coğrafi konumları nedeniyle hiç temsil edilmemiş olanların siyasi aktörler olarak kabul edilmesiyle ilgilidir. Popülist liderler hem hiç hak sahibi olmayanlara hem de yeni haklarından mahrum bırakılanlara hitap eder, ancak yeni kimliklerin ve bu kimliklerle temsili bir bağın başarılı bir şekilde oluşturulmadığı sürece popülist liderlik yoktur" (Panizza, 2005: 11).

Bu bakış açısına göre, "mevcut siyasi düzenin yerinden oynaması nedeniyle" mümkün hale gelen "yeni temsil ilişkileri" endişe konusudur (Panizza, 2005: 11). Bir araştırmaya göre, AfD partisinin kampanya görselleri ve reklamları, "'kendî' Batı kültürlerine yönelik kurgulanmış tehlike tarafından stratejik ve kasıtlı olarak tetiklenen korkuyu Müslüman kıyafet gelenekleri üzerinden" göstermektedir. Bu taktik, yenilmez düşmanlar yaratarak, mültecileri güvenlikleştirmenin yanı sıra yeni zorlukların ortaya çıkmasını da sağlayabilir.

"Dost-düşman şeması, toplumun hastalıklarının ve toplumsal sorunların nedeni olarak sunulan günah keçileri, tipik olarak azınlıklar inşa eder. Dost-düşman şemasının kapsayıcı biçimi, düşman grubu istismar etmek için onun aşağılık olduğunu savunur. Dışlayıcı biçim ise düşmanı sınır dışı etme, hapsedme veya yok etme amacıyla aşağı olarak inşa eder" (Fuchs, 2018: 5).

"Mülteci", "sığınmacı" ve "göçmen" gibi terimlerin, hareket halinde olan, kendi ülkelerini terk etmiş ve sınırları aşmış insanları tanımlamak için birbirinin yerine kullanıldığının altını çizmek gerekir. Özellikle popülist üsluplarda, göçmen, mülteci, sığınmacı veya daha geniş anlamda "öteki" gibi belirli dil, kavram veya karakterlerin son derece değişken anlamlara sahip olduğu görülebilir (Kaçar-Aşcı, 2021). Bu tür bir söylemsel faaliyet, kimin toplumun bir üyesi olarak kabul edilip edilmeyeceğine, kimin İslam şemsiyesi altına gireceğine ve toplumsal aktörler açısından kimin "öteki" olarak kategorize edilebileceğine karar verir. Bu davranış, sağ popülist gruplar tarafından, genellikle taktiksel ve pratik kaygılarla, değişken göstergelerin kasıtlı kullanımı olarak görülebilir.

Popülist siyaset tarzı, "halk" içinde ve arasında içme ve dışlama dinamiklerini araçsallaştırır ve belirli toplumsal aktörleri belirli şekillerde tasvir eder. Van Leeuwen tarafından oluşturulan kavramsal ve metodolojik araçlar, bu bakış açısına ulaşmak için gelecekteki araştırmalarda metodolojik uygulamanın yeni amaçları için yeniden yapılandırılabilir. Performatif bir siyasi yaklaşım benimseyen popülist liderler veya partiler, özellikle "halka" hitap ederken, bazı toplumsal aktörleri genellikle gevşek bir şekilde tanımlanan "halk" teriminden çıkarırlar. Ancak bu dışlamayı, söz konusu toplumsal aktörleri görsel üsluplarına dahil ederek ve onları olumsuz bir şekilde resmederek belirgin hale getirirler. Aşağıda Almanya ve AfD örneğinde sunulan görseller yardımıyla bu varsayımın sırasıyla nasıl ve hangi metodolojik çabayla gerçekleştirildiği açıklanmaya çalışılmıştır.

Resim 1. Günde 500 Sığınmacı!⁴

Resim 2. Almanya'da Gün be gün:
Günlük: 43 Kurban⁵

Her ne kadar bu iki fikir yasal olarak farklı kategorilerle ilgili olsa da 1. Resim'de kullanılan dil hem göç eylemini hem de sığınmacıların günlük geliş oranını vurgulamaktadır. Buna ek olarak, bu kişilerin menşe ülkelerini özellikle belirtmeden dua ederken büyük gruplar halinde temsil edilmeleri kasıtlı bir güvenlikleştirme olarak yorumlanabilir. Resimlerin izleyicilerinin tehlikeli ve korkutucu koşullarda muğlak içeriklerle hayati fıkırlara maruz kalmasının bir sonucu olarak, ikinci resimdeki metin de benzer şekilde iki farklı terimi, yani sığınmacı ve mülteciyi, benzer şekilde bulanık bir şekilde kullanmaktadır.

Buna ek olarak, "mültecilerin farklılaşmamış tek bir kitle halinde kümелendiği ve bu eylemin onları tarihsel varlıklar olarak biyografik özgüllüklerinden mahrum bıraktığı" belirtilmiştir (Nyers, 1999; Chouliaraki & Stolic, 2017: 3). Bu süreç boyunca aşağılayıcı ve iftira niteliğinde sıfat ve etiketlere maruz kalmışlar, Almanya'daki istenmeyen varlıkları, şiddet suçlarıyla bağlantıları ve Almanlar için tehdit oluşturan diğer her türlü kötü eylemleri üzerinden tanımlanmışlardır. Dahası hem iç hem de uluslararası siyaset sürekli olarak çeşitli temalar altında Almanya'ya yönelik algılanan tehlikelerini vurgulamıştır (Özer & Kaçar-Aşcı, 2021).

⁴ "Görseldeki metnin çevirisi şu şekildedir: Kapalı rotalara rağmen kontrolsüz göç! Günlük 500 sığınmacı".

⁵ "Görseldeki metnin çevirisi şu şekildedir: Sığınmacılar tarafından işlenen cinsel suçlar Almanya'da her gün: Mülteciler tarafından cinsel şiddete maruz kalan 43 kurban".

Resim 3.⁶

Resim 4.⁷

Wilders 2017 yılı itibariyle görselleri ve söylemi birlikte kullanmaya başladı. Her afişte Wilders'in yüzü yer aldı ve propagandasını bu şekilde sürdürdü. Wilders'in yüzünün yer aldığı söylemlerdeki sloganlar ise "Özgürlüğümüz için savaşıyorum! (Ik Vecht Voor Onze Vrijheid)" ve "Hollanda bizim olacak! (Nederland weer van ons)" (Verkiezingsprogramma PVV, 2017). Wilders bu sloganlarda Hollandalı çoğunluk ile Müslümanlar arasında algılanan farklılıklara işaret etmiş ve Müslümanları mücadele edilmesi gereken bir tehdit olarak değerlendirmiştir. Covid-19'a rağmen, İslam karşıtlığı Wilders'in 2021 seçim söylemindeki en önemli konu olmaya devam etmiştir. Wilders (2011) uzun yıllar boyunca İslam'ı "tehlikeli, totaliter ve faşist bir ideoloji" olarak tanımlamıştır. 2021-2025 PVV seçim bildirgesinde bu kez sorunun çözümü için hazırlanan fikirler detaylandırılmıştır. 2017'de tek sayfa olarak hazırlanan seçim bildirgesi, bu seçimlerde konu başlıkları halinde bölünerek elli iki sayfa olarak hazırlandı (Verkiezingsprogramma 2021- 2025). Bu beyannamede ve söyleminde en önemli konu "İslamsızlaştırma Bakanlığı" kurulmasıydı. 2021 seçim kampanyasında Wilders (2021) şunları söyledi: "İslam'ı durdurun. Ramazan'ı durdurun. Özgürlük. İslam'a hayır. Avrupa'yı kaybediyoruz. Uyanın artık! Özgürlüğümüzü savunmak zorundayız. Hoşgörüsüzlüğe hoşgörü yok. Özgürlüğe karşı özgürlük yok. İslamlaşmayı durdurun!". Bu sloganları ve söylemleri geçmişte olduğu gibi görsellerle destekledi.

Resim 5.⁸

Resim 6. ⁹

⁶ 8 Haziran 632, #Muhammed öldü. Bugün ÖZGÜRLÜK Günü. Dünyadaki tüm insanlar özgürlüğü ve laikliği hak ediyor. Nasıl daha fazla özgürlük ve laiklik ve daha az Muhammedizm elde edebileceğimize dair fikirlerinizi, düşüncelerinizi ve önerilerinizi bana gönderin: muhammad@pvv.nl

⁷ Vanmiddag naar Ter Apel om te spreken met slachtoffers van het asielgeweld en de inwoners een hart onder de riem te steken! Hollanda büyük bir AZC olmak istiyor, biz bir asielstop ve wel NU'ya sahibiz!

⁸ Avrupa Birliği'nin iyi bir öğrencisi olarak Fransa, Okyanus Viking'den gelen göçmenleri karşılayarak ve çok sayıda köyde göçmenleri "yeniden yerleştirerek" göç anlaşmasını uygulamaktadır.

⁹ Göçmenlik konusunda bir referandum düzenleyin.

Le Pen'in konuşmalarında "İslami Terörizm ve Göç" her konuşmasında yer bulmuş ve İslam'ı kamu güvenliğine yönelik bir tehdit olarak tanımlamıştır. Nitekim Saint-Raphael'de yaptığı konuşmada Le Pen (2017):

"Ya kontrolsüz göçle, komünalizmi ve onun güvenliğimize ve kimliğimize yönelik tehditlerini fethetmeye, ekonomik ve toplumsal gerilemeye devam edeceğiz ya da temel bir ilkeye geri dönmeyi seçeceğiz. Bölünmez, birleşik, kendisini oluşturan bireyler arasında ayrım yapmayan bir halk olmaktan gurur duyan, yasalarıyla, ilkeleriyle, kültürüyle birleşik bir halk olmaktan gurur duyan, kendisiyle gurur duyan ve Fransa'nın değerleriyle gurur duyan bir Fransız halkı olmalıyız!"

Le Pen, özellikle Müslüman mültecileri bir tehdit olarak tanımlayarak göçmenlerden kaynaklanan huzursuzluğu pekiştirmiş ve mültecileri bir güvenlik sorunu olarak görmüştür. Bu söylemler 2017 ve 2022 seçimlerinde görsellerle desteklenmiştir. AfD, RN ve PpV söylemlerini görsellerle destekleyerek "biz" ve "öteki" ayrımını görünür kılmış, popülist bir güvenlikleştirme üslubuyla mültecileri halkın kimliğine yönelik bir tehdit olarak tanımlamış ve böylece kamusal alanda dinden kaynaklanan sorunlar ya da farklılıklardan kaynaklanan kırılmalıklar gibi zaten var olan bazı kırılmalıkları yeniden gündeme getirmiştir. Bu güvenlikleştirme girişimi, 2000'li yılların başından itibaren Avrupa'da artan huzursuzluğu pekiştirmiş ve taraflar mülteciler üzerinden sürekli olarak yeni güvenlik tehditleri ve kırılmalıklar tanımlamışlardır. Sonuç olarak, göçmenlerin popülist partiler tarafından söylemler ve görseller aracılığıyla araçsallaştırılması ve güvenlikleştirilmesi, mülteci sorununun siyasi çözümüne katkıda bulunmamaktadır. Bunun yerine, odaklanılan üç ülkenin sosyal ve siyasi istikrarını tehlikeye atan ekonomikten, suç-mülteci ilişkisine değinen sosyo-ekonomik alanına kadar geniş bir skalada yeni krizler ve kırılmalıklar yaratmakta olduğu söylenebilir.

SONUÇ

Sıklıkla kullanılan, neredeyse gerek ulusal gerek uluslararası çoğu seviyede yankı bulan popülizm kavramına ilişkin siyasi meselelerin inişli çıkışlı seyri, dönemden döneme tüm dünyayı ilgilendirmiştir. Mevcut krizlerin beslediği, güncel olarak inşa edilmiş huzursuzluk ve kırılmalıklar, popülist yükselişin önünü açan unsurlar olarak değerlendirilebilir. Bu çalışmada da bahsedildiği üzere, doğası gereği popülist deneyimlerin büyük bir kısmında mevcut olan çeşitli bileşenler vardır. Moffitt'in (2016) bu konudaki yaklaşımı, popülizme ilişkin diğer yaklaşımlarla karşılaştırıldığında, en önemlisi popülizmin görsel yönünü ve popülist tarafından sergilenen performansı incelemesi olmak üzere birçok nedenden ötürü benimsenebilir. Moffitt'in kavramsallaştırması, popülistlerin somut siyasi durumlarını ve dünyadaki çeşitli popülist vakalara uygulanabilecek belirli ortamlardaki kendine özgü söylem ve tarzları tespit etmede yardımcı olmaktadır. Bu siyasi tarzın özellikleri olarak elitlere karşı halka seslenmeyi, kötü davranışları kabullenmeyi ve kriz, çöküş ve tehditleri dile getirmeyi vurgulamaktadır. Varoluşsal bir tehdidin ancak popülist aktör tarafından önlenilebileceği, popülist aktörlerin kendileri tarafından dikte edilen kasıtlı olarak agresif bir siyaset tarzına dayanmakta ve insanları popülist aktörün arkasında bir araya getirmek için varoluşsal bir krizin gerekli olduğunu öne süren bir aciliyet hissi uyandırmaktadır. Burada da bu söylemin temel hedef kitlesi olarak, popülistler tarafından huzursuzluk nedeni olarak gösterilen, fakat hali hazırda 'kırılgan' (güvenlikten yoksun) gruba mensup insanların içinde oldukları durumun nesnesi mülteciler olmuştur. Ancak popülistlerin güvenlikleştirme yöntemleri, Kopenhag Okulu'nun elit, yukarıdan aşağıya bir süreç olarak gördüğü klasik güvenlikleştirme yaklaşımıyla tam olarak örtüşmemiştir. Bu popülist güvenlikleştirme süreçleri aşağıdan yukarıya doğru gelişmiş, devlet elitlerinin otoritesini sorgulamış ve seçmen kitlelerini de aktör olarak sürece dahil etmişler ve krizleri büyümüşlerdir.

Genel olarak, belirli insan gruplarının popülist siyasi aktörler tarafından nasıl tasvir edildiğini ve sunulduğunu, konuşmalarının düzenliliğine ve tekrar eden imgeler kullanmalarına dikkat ederek kavramak önemlidir. Bu makale, belirli toplumsal kaygılardan yararlanan sağ popülizmin "öteki"ni nasıl kurgulayıp tasvir ettiğini ve özellikle de imgelerin kelimelerden daha yaygın ve daha büyük bir etkiye sahip olduğu zamanlarda "öteki" olarak anlatıları nasıl kullandığını anlamak için bir çerçeve sunmuştur. Süregelen iklim değişikliğinin getirdiği ekolojik kaygılar, halihazırdaki ekonomik kırılmalıklar mülteci meselesi üzerine eklemlendiğinde çok daha problematik hale gelip, huzursuzluğu artırmaktadır. Popülist güvenlikleştirme siyasetin alanını daraltmış, krizleri normalleştirilmiş ve demokratik gerilemeye neden olmuştur. Sağ popülist liderlere karşı alınan önlemler ise başarısız olmuştur. Sağ popülist liderler koalisyondan ya da iktidardan uzaklaştırıldıkça oylarını artırmışlardır. Popülist güvenlikleştirme stratejisini geliştirerek uygulamışlar, görsellerle desteklemişler ve diğer partiler bu duruma karşı koyamamıştır. Nitekim seçimleri kazanan Wilders'la uzlaşmak zorunda kalmışlardır. Fransa'da da Le Pen AB seçimlerini kazanmış, Meclis seçimlerinin

yeniden yapılmasına neden olmuştur. Son olarak ise Almanya'da AfD giderek güçlenmiş ve son seçimlerde İkinci Dünya savaşında sonra ilk defa bir eyalette birinci olmuştur. Sağ popülist partilerin bu şekilde başarılı olması ise söylemlerinin giderek anaakımlaşmasına ve sadece mülteci sorununu değil ekonomi, sağlık ve kurumsal krizleri de araçsallaştırarak yeniden inşa etmelerine neden olmuştur.

KAYNAKÇA

Aslanidis, P. (2016) "Popülizm Bir İdeoloji midir? Bir Çürütme ve Yeni Bir Perspektif." *Political Studies* 64 (1): 88-104.

Albertazzi, D., McDonnell D. (2008), *Twenty-First Century Populism: Batı Avrupa Demokrasisinin Hayaleti*, Basingstoke: Palgrave Macmillan.

Avrupa Komisyonu. (2023). Key Figures on Europe. <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-key-figures/w/ks-ei-23-001>.

Balent, M. (2013). Jean-Marie'den Marine Le pen'e Fransız ulusal cephesi: Değişim ve süreklilik arasında. *Demagoları Teşhir Etmek. Avrupa'da Sağcı ve Ulusal Popülist Partiler. CES ve Konrad Adenauer Stiftung ortak yayını*. Belçika: Drukkerij Jo Vandenbulcke, 161-187.

Balzacq, T. (2010), Konstruktivizm ve Güvenlikleştirme Çalışmaları. M. D. Cavelty, V. Maurer (der.), *The Routledge handbook of security studies içinde*: Routledge: 56-72.

Bartoszewicz M-G (2021) Identity and Security: The Affective Ontology of Populism. In: Machin A and Meidert N (eds) *Political Identification in Europe: Community in Crisis?*. Emerald Publishing Limited: Leeds, 93-110.

Betz, H. G. (2002), *Çağdaş Demokrasilerde Radikal Sağ Popülist Partilerin Başarısını ve Başarısızlığını Destekleyen Koşullar*, Democracies and the Populist Challenge içinde, Y. Mény, Y. Surel (der.), Basingstoke: Palgrave Macmillan: 197-213.

Bigo, D. (2014), "The (In)Securitization Practices of the Three Universes of EU Border Control: Askeri/Donanma - Sınır Muhafızları/Polis - Veri Tabanı Analistleri", *Security Dialogue*, 45/3: 209-225. <https://doi.org/10.1177/0967010614530459>

Bigo, D., McCluskey, E. (2018), Güvenlikleştirmeye (In)PARIS Yaklaşımı Nedir? Uluslararası Sosyoloji için Politik Antropolojik Araştırma. <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780198777854.013.9>

Bourbeau, P. (2015). Göç, dayanıklılık ve güvenlik: Yeni sığınmacı ve göçmen akınlarına verilen tepkiler. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 41(12), 1958-1977.

Buzan, B. Hansen, L. (2009), *Uluslararası Güvenlik Çalışmalarının Evrimi*, New York: Cambridge Üniversitesi Yayınları.

Buzan, B., Wæver, O. (1997), "Slippery? Çelişkili mi? Sosyolojik Olarak Savunulamaz mı? The Copenhagen School Replies, *Review of International Studies*, 23/02: 241-250. http://journals.cambridge.org/abstract_S0260210597002416

Buzan, B. Weaver, O., De Wilde, J. (1998), *Güvenlik: Analiz için Yeni Bir Çerçeve*, Boulder: Lynne Rienner Pub.

Canovan, M. (1981), *Popülizm*, Londra: Junction Books.

C.A.S.E. (2006). Avrupa'da güvenliğe eleştirel yaklaşımlar: Ağ bağlantılı bir manifesto. *Security Dialogue*, 37(4), 443-487. <https://doi.org/10.1177/0967010606073085>

Chouliarakis, L. ve Stolic, T. (2017) "Rethinking media responsibility in the refugee 'crisis': A visual typology of European news", *Media, Culture and Society*, 38(8): 1-16.

Çelik, H. & Ekşi, H. (2008). "Söylem Analizi", Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Dergisi, 27(27): 99-117.

Çetin, H. (2021). *Pragmata Siyaset Üçgeni Popülizm*. Kadim Yayınları: Ankara.

Doty R-L (2007) States of Exception on the Mexico-US Border: Security, 'Decisions,' and Civilian Border Patrols. *International Political Sociology* 1(2): 113-137.

Esen B, Baysal B (2022) Güvenikleştirme ve Demokratik Gerileme İlişkisi: Türkiye Örneği [The Relations between Securitization and Democratic Decline: The Case of Türkiye]. In: Esen B and Baysal B (ed) *Eleştirel Güvenlik ve Türkiye: Uluslararası İlişkilerde Alternatif Yaklaşım [Critical Security and Turkey: An Alternative Approach in International Relations]*. İletişim Yayınları Türkiye: İstanbul, 129-161.

Franzosi, P., Marone, F., Salvati, E. (2015) İtalyan Beş Yıldız Hareketinde Popülizm ve Avrupa şüpheciliği. *The International Spectator*, 50/2: 109-124.

Fuchs, C. (2018) "Authoritarian capitalism, authoritarian movements and authoritarian communication", *Media, Culture and Society*, Crocurrent Special Section: Medya ve Popülist Hareket, 1-13.

Futák-Campbell B (2022) Facilitating crisis: Hungarian and Slovak securitization of migrants and their implications for EU politics. *International Politics* 59: 541-561.

Hansen, L. (2011). Güvenikleştirme siyaseti ve Muhammed karikatür krizi: Post-yapısalcı bir perspektif. *Security Dialogue*, 42(4-5), 357-369.

Hawkins, K. A., Riding, S., Mudde, C. (2012), "Measuring Populist Attitudes.", *Political Concepts*, http://www.concepts-methods.org/Files/WorkingPaper/PC_55_Hawkins_Riding_Mudde.pdf

Huysmans, J. (1995). Bir güvenlik sorunu olarak göçmenler: Toplumsal meseleleri "güvenikleştirmenin" tehlikeleri'. In R. Miles & D. Thranhardt (Eds.), *Göç ve Avrupa entegrasyonu: İçerme ve dışlama dinamikleri*. Pinter.

Huysmans, J. (1998). Sınır sorunu: Politik gerçekçilikte dehşetin estetiği ve desekürütizasyon. *Millennium: Journal of International Studies*, 27(3), 569-589. <https://doi.org/10.1177/03058298980270031301>

Huysmans, J. (2004) Minding Exceptions: The Politics of Insecurity and Liberal Democracy. *Contemp Polit Theory* 3: 321-341.

Ionescu, G., Gellner, E. (1969) *Introduction in Populism: Its Meanings and National Characteristics*, G. Ionescu, E. Gellner Eds.), London: Weidenfeld & Nicolson: 1-5.

Ivaldi, G. (2023) "Aşırı Sağ Partiler Yarıştığında: Éric Zemmour ve Marine Le Pen'in 2022 Fransa Cumhurbaşkanlığı Seçimleri Üzerine Bir Vaka Çalışması". *Fransız Siyaseti*, 1-18.

Jagers, J., Walgrave, S. (2007) "Populism as political communication style: Belçika'daki siyasi partilerin söylemleri üzerine ampirik bir çalışma", *European Journal of Political Research*, 56/3: 319-345.

Jeandesboz, J. (2016), "Smartening Border Security in the European Union: An Associational Inquiry", *Security Dialogue*, 47/4: 1-18. <https://doi.org/10.1177/0967010616650226>.

Kaçar Aşçı, F. (2021). Sağ Popülist Siyaset Tarzının İçinde ve Aracılığıyla Yüzen Göstergeler Olarak Göçmenler: AfD Örneği. *Marmara Avrupa Çalışmaları Dergisi*, 29/2: 209-228.

Kinnvall, C. (2013) "Trauma and the Politics of Fear: Europe at the Crossroads", *Emotions in Politics* içinde (Londra: Palgrave Macmillan), s. 143-166.

Kinnvall C (2019) Populism, ontological insecurity and Hindutva: Modi and the masculinization of Indian politics. *Cambridge Review of International Affairs* 32(3): 283-302.

Kurylo, B. (2022) Güvenikleştirme Tarzı Olarak Popülizmin Söylemi ve Estetiği. *Uluslararası İlişkiler*, 36/1: 127-147.

Le Pen, M. (2017) Réunion Publique De Marine Le Pen À Saint-Raphaël, [çevrimiçi] <https://rassemblementnational.fr/discours/reunion-publique-de-marine-le-pen-a-saint-raphael>.

Le Pen M (2022) Discours de la Convention présidentielle à Reims, [online] <https://mlafrance.fr/communiqués/discours-de-la-convention-presidentielle-a-reims> (accessed 15 August 2022).

Mişcoiu, S. (2013) Popülizmden Neo-popülizme mi? Kavramsal Bir Tanımlama için Ampirik Kılavuzlar. S. Gherghina, S. Mişcoiu ve S. Soare (der.), Çağdaş Popülizm: Tartışmalı Bir Kavram ve Farklı Biçimleri (s. 16-29). Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing.

Mudde, C. (2004), "The Populist Zeitgeist", *Government and Opposition*, 39/4: 541- 563.

Mudde, C. (2007) *Avrupa'da Popülist Radikal Sağ Partiler*, Cambridge: Cambridge Üniversitesi Yayınları.

Mudde, C., Kaltwasser, C. R. (2017), *Popülizm: A Very Short Introduction*, Oxford: Oxford University Press.

Müller, J. W. (2016) *Popülizm Nedir?*, Pennsylvania: Pennsylvania Üniversitesi Yayınları.

Kriesi, H., Pappas, T. S. (2015) *Populism in Europe During Crisis: An Introduction*, H. Kriesi, T. S. Pappas (Eds.), Colchester: ECPR Press: 1-19.

Moffitt, B, Tormey, S. (2014) "Rethinking Populism: Siyaset, Medyatikleşme ve Siyasi Üslup", *Political Studies*, 62: 381-397.

Moffitt, B. (2016). *Popülizmin Küresel Yükselişi: Performance, Political Style and Representation*, (Stanford: Stanford University Press).

Neal, A. W. (2009). AB sınırında menkul kıymetleştirme ve risk: FRONTEX'in kökenleri. *Ortak Pazar Çalışmaları Dergisi*, 47(2), 333-356.

Orban V (2018) 'Soros Network,' behind Migration in the Balkans. *Hungary Today* [online] <https://hungarytoday.hu/orban-soros-network-behind-migration-in-the-balkans/> (accessed 28 October 2019).

Özdemir, V. (2023a) "Securitization of Migration in the European Union: Frontex and Refugees", Altıntop A.K., Yiğit Uyar M.H. ve Onay Y. (eds.) *Migration Studies: Eurasian Perspectives*, Bilgi Üniversitesi Yayınları: İstanbul, ss. 155-179.

Özdemir, V. (2023b), "Avrupa'da Popülist Güvenikleştirme: Fidesz, RN ve PVV Örnekleri", Yayınlanmamış Doktora Tezi, Avrupa Araştırmaları Enstitüsü, İstanbul.

Özer, Y. ve Kaçar-Aşçı, F. (2021) "Instrumentalization of Emotions and Emotion Norms: Migration Issue in European Right-Wing Populist Discourse ", *Global Affairs, Özel Sayı*, 173-192.

Palonen, E. (2018) "Performing the Nation: the Janus-Faced Populist Foundations of Illiberalism in Hungary". *Çağdaş Avrupa Çalışmaları Dergisi*, 1-14.

Panizza, F. (Ed.). (2005) "Giriş: Populism and the Mirror of Democracy", *Populism and The Mirror of Democracy*, (Londra: Verso).

Rooduijn, M. (2019) "Alanın Durumu: Popülizm ve Komşu Konular Nasıl İncelenmeli? A Plea for Both More and Less Focus.", *European Journal of Political Research*, 58/1: 362-372. doi:10.1111/1475-6765.12314.

Roxburgh, A. (2002), *Preachers of Hate: The Rise of the Far Right*, Londra: Gibson Square.

Rumelili B (2015) Identity and desecuritisation: the pitfalls of conflating ontological and physical security. *Journal of International Relations and Development* 18: 52–74.

- Rumelili B (2020) Integrating anxiety into international relations theory: Hobbes, existentialism, and ontological security. *International Theory* 12(2): 257-272.
- Salter, M. (2008). "Securitisation and Desecuritisation: A Dramaturgical Analysis of the Canadian Air Transport Security Authority', *Journal of International Relations and Development*, 11/4: 321-49.
- Schlag, G. (2018). "Moving images and the politics of pity: A multilevel approach to the interpretation of images and emotions". M. Clement, & E. Sangar (Edt.), *Researching emotions in international relations. methodological perspectives on the emotional turn* içinde (ss. 209–230). Palgrave Macmillan.
- Shields, J. (2013) "Marine Le Pen ve 'Yeni' FN: Bir Stil Değişikliği mi yoksa Öz mü? *Parliamentary affairs*, 66/1: 179-196.
- Stanley, B. (2008), "The Thin Ideology of Populism.", *Journal of Political Ideologies*, 13/1: 95-110.
- Steele B (2010) *Defacing Power: The Aesthetics of Insecurity in Global Politics*. Ann Arbor: The University of Michigan Press.
- Stivas D (2021) The art of securitising. Orbán's handling of the European refugee crisis. *Journal of Contemporary European Studies* 31(1):184–198.
- Taggart, P. (2000) *Popülizm*, Buckingham: Açık Üniversite Yayınları.
- Taggart, P. (2004) "Populism and Representative Politics in Contemporary Europe.", *Journal of Political Ideologies*, 9/3: 269-288.
- Theiler T (2003) Societal Security and Social Psychology. *Review of International Studies* 29(2): 249-268.
- Theiler, T. (2009) *Societal Security: The Routledge Handbook of Security Studies*. London: Routledge.
- Wæver, O. (1995). Güvenikleştirme ve güvenliksizleştirme. R. D. Lipschutz (Ed.) içinde, *Güvenlik üzerine*.
- Wæver, O. (2004). Aberystwyth, Paris, Kopenhag güvenlik teorisindeki yeni "okullar" ve bunların merkez ile çevre arasındaki kökenleri. *Güvenlik Çalışmaları*, 17-20.
- Wilders, G. (2011) Geert Wilders'in mahkemede yaptığı konuşma [çevrimiçi] <http://drimble.nl/bericht/3466017>. [20.02.2019].
- Wilders, G. (2021) Hollanda'nın yükselen siyasi yıldızı 'İslam'dan nefret ediyorum' diyor [çevrimiçi] <https://www.pvv.nl/tweede-kamerfractie.html>.
- Wodak, R. (2015) *The Politics of Fear: What Right-Wing Populist Discourses Mean*, (Londra: Sage Publications).
- Wojczewski, T. (2020) 'Halk Düşmanları': Popülizm ve Güvenlik(sizlik) Siyaseti. *European Journal of International Security*, 5/1: 5-24.
- Yılmaz, İ. ve Morieson, N. (2021) "Popülizm, Din ve Duygular Üzerine Sistemik Bir Literatür İncelemesi", *Religions*, 12(4)- 272.
- Zaslove, A. (2004) "Avrupa Siyasetinin Karanlık Yüzü: Radikal Sağın Maskesini Düşürmek". *Journal of European Integration*, 26/1: 61-81.